

[Oluf Pedersen.]

ikke kan være Tale om, at der ikke vil indkomme det Beløb, som der er regnet med.

Med Hensyn til Klausulen, som Finansministeren regnede for saa meget, er Forholdet i alt Fald det, at for de hjemlige Obligationers Vedkommende vil Klausulen være uden nogen økonomisk Betydning, naar man paaligner en almindelig Formueafgift ganske tilsvarende den Afgift, der er paa Stats- og Kommuneobligationer.

Den højtærede Finansminister indrømmer nu, at det ikke var rigtigt, at der i Lovforslaget er stillet Forslag om Afskaffelse af Vægtafgiften. Den Del af Afgiften paa Motorkøretøjer, som gaar til Vedligeholdelse af Veje, har vi i første Omgang ikke ophævet; det er kun den Del, som man paaligner til almindelig Skat, som vi har stillet Forslag om at afskaffe.

Med Hensyn til Toldbeskyttelsesbeløbet har den højtærede Finansminister Ret i, at det er problematisk, om det er 200 Mill. Kr.; det drejer sig om. Jeg har den Opfattelse, at 200 Mill. Kr. ikke er for højt ansat. Man har i sin Tid i et ministerielt Udvalg undersøgt Spørgsmaalet og er kommet til det Resultat, at Beskyttelsen udgjorde det dobbelte af Toldens Beløb, og det er ud fra samme Beregningsgrundlag, jeg er naaet til samme Resultat, til 200 Mill. Kr. Men jeg mener for øvrigt, at Valuta-centralen, og hvad dertil hører, gør, at man maaske i Øjeblikket naar op til en større Beskyttelse end selv de 200 Mill. Kr.

Naar Finansministeren mener, at Arbejdernes Løn ikke gaar ned, er vi herom fuldkommen enige. Forholdet er det, at det, der falder, er kun den Løn, som er baseret paa Lovgivning, Arbejdernes Løn forbliver uforandret. Men der er heller ikke Skygge af Mening i, at Arbejdernes Løn skulde gaa ned, fordi man gennemførte et saadant Lovforslag, idet Producenterne faar det samme, der er den samme Baggrund for at give Arbejderne Løn. Men der sker det, at Priserne, som Arbejderen maa betale, paa Grund af de ophævede Skatter bliver mindre, det vil sige, Arbejderen faar forøget Købeevne, Arbejderen faar, hvad der kan tilkomme ham. I Øjeblikket bliver han efter mit Skøn snydt, og det er det Snyderi, vi vil ophæve. Jeg mener, at den danske Arbejder i Almindelighed maa betale gennem Forfalskningen af Varepriserne, der finder Sted i Kraft af den Politik, som Regeringen har ført, en Politik, som er skæppet op gennem Aarene paa Trods af Regeringens Løfter. Det drejer sig om, at man

paaligner Arbejderne en uretmæssig Byrde paa op til 1 000 Kr. om Aaret. Det er denne Byrde, vi vil have væk.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg kan naturligvis ikke forlange, at den ærede Forslagsstiller skal kunne erindre alt, hvad man har sagt ved Forelæggelsen, men naar man hørte hans Tale, maatte man faa det Indtryk, at her er Tale om en Nedsættelse af Lønningerne i Almindelighed. Thi han siger — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne komme med et Citat —

„Men ved Nedgangen i Priserne sker der jo automatisk en Nedgang i Lønningerne, og da alene Statens Lønudgift ligger paa ca. 240 Mill. Kr., vil en Prisnedgang paa 20 pCt. give en automatisk Nedgang paa ca. 50 Mill. Kr. aarlig.“

Altsaa: da alene Statens Lønninger andrager dette. Deri ligger — den Opfattelse maatte man faa, og den fik jeg —, at denne Lønnedsættelse ogsaa skulde gælde for Arbejdere i det private Erhverv.

Det ærede Medlem siger saa, at han har ikke foreslaaet, at Vægtafgiften skulde bortfalde. Nej, men man maatte faa det Indtryk, naar man hørte det ærede Medlem sige: Alle de indirekte Afgifter kan bortfalde, vi beholder kun tilbage Vejafgiften paa Benzin. (*Christmas Møller*: Han har jo ikke kendt sit eget Forslag!). Nej, men det er hans Fejl, det kan jeg ikke gøre ved, og jeg maa holde mig til hans Tale, selv om det ikke staar i Lovforslaget. Det var en letkøbt Maade at staa herop og sige, at nu maatte Finansministeren indrømme, at der stod ikke noget i Forslaget om Vægtafgiften. Men jeg har holdt mig til den ærede Forslagsstillers Tale, men det skal jeg altsaa ikke gøre fremtidig, jeg skal kun holde mig til Forslaget. Det gør jeg nu, og saa spørger jeg som følger: Der staar i § 3 under Punkt 1: „Grundskylden ansættes til den gennem Tilbud og Efterspørgsel fremkomne Pladsværdi for Jord i ubebygget Stand.“ Hvorledes finder man denne Pladsværdi paa Grundlag af Tilbud og Efterspørgsel?

Formanden: Forslagsstilleren har Ordet for en kort Bemærkning.

Forslagsstilleren (Oluf Pedersen): Mine Betragtninger med Hensyn til Nedgangen i Lønninger — Statens Lønudgifter andrager jo alene et saa stort Beløb som 240 Mill. Kr. — er fremført med Henblik paa, at der i Henhold til de gældende Bestemmelser